

Tragèdies

XAVIER MAUREL
ECONOMISTA

AQUESTS DIES resulta gairebé obligatori parlar de tragèdia grega en relació al tràngol que estan travessant els ciutadans d'aquest país, en haver de plegar-se a les exigències dels poderosos manaires europeus. Les tragèdies clàssiques de la Grècia de fa 2.500 anys tenien com a finalitat l'educació de la població que assistia a les seves representacions. Els arguments tenien com a base uns determinats conceptes amb el nom de tres

deesses: Hybris, la vanitat, la insolència o l'arrogància; Ate, l'estúpidesa o insensatesa; i Nemesis, el càstig o la venjança. Tots tres conceptes són aplicables als manaies de Brussel·les.

També podem entendre com a tragèdia (menor) la fallida candidatura a president de l'Eurogrup del ministre d'Economia espanyol, Luis de Guindos, sembla que derrotat pels representants grecs i altres d'esquerres, com era d'esperar. Els de Brus-

sel·les el coneixen bé pel seu pas pel Banc Lehman Brothers –iniciador del crac de 2008– del que fou assessor a nivell europeu i director a Espanya i a Portugal. Ja ho veieu: vanitat, insensatesa –en fer cas de les ordres de la Sra. Merkel– i càstig de l'Eurogrup per allò que acostumaven a dir els hereus romans dels grecs: “Roma no paga els traïdors”.

Si la petita tragèdia del ministre no interessa gairebé ningú, i la de Grècia és, del punt de mira estrictament econòmic, *peccata minuta*, alguna cosa més deu d'estar en joc quan el president americà Obama manifesta les seves preocupacions. El seu punt de vista rau en el fet que Grècia es troba situada en un punt geoestratègic: els Balcans. Recordem que els americans van

haver d'intervenir en la pacificació (relativa) d'aquest espai europeu. Ara ha manifestat la seva inquietud per la guerra d'Ucraïna i la de Síria; així com pel terrorisme creixent pròxim a Grècia; i la creixent immigració de la zona.

També cal recordar, i remarcar, que el president grec, Tsipras, va córrer a visitar el president de Rússia, Putin, amb qui va parlar de la possibilitat de participar en el gasoducte rus que passa per Turquia. Encara més, el primer ministre xinès, Li Ke-giang, en una visita europea, va insistir que Grècia havia de continuar en la Zona Euro. Això perquè la Xina considera Grècia com la porta d'accés als productes que exporta a Europa, a les zones mediterrànies i a l'Àfrica. I el cap xinès afegeix que les au-

topistes, els ferrocarrils, els ports i altres infraestructures a la costa grega són projectes clau de cooperació entre la Xina i Grècia. Ho té en compte Brussel·les? Segur que sí. Altra cosa és que accepti el protagonisme econòmic d'aquestes importants operacions. Avui, la Unió Europea, i gran part d'occident, es troba en una situació econòmica pròxima a l'estancament, com diu l'economista Robert Skydelsky, per causa de la crisi econòmica i el desgavell de l'Orient Mitjà. Aleshores, els xinesos no veuen creixement del seu comerç. Però, diu Skydelsky, a més Occident practica un proteccionisme comercial creixent. És per això que rusos i xinesos hagin signat un acord de coordinació en àmbits econòmics? Podria ser l'inici d'una tragèdia.